

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH

Warszawa, dnia 30 czerwca 1977 r.

Nr 3

Poz. 5—8

TREŚĆ

Zarządzenia Ministra

- poz. 5 — nr 7 z dnia 23 kwietnia 1977 r. w sprawie zasad ustalania i trybu zatwierdzania zasobów przemysłowych złóż kopaliny stałych
- poz. 6 — nr 10 z dnia 3 maja 1977 r. w sprawie metod normowania zużycia materiałów i ustalania normatywów ich zużycia w budownictwie

- poz. 7 — nr 11 z dnia 14 maja 1977 r. w sprawie zasad ustalania i normatywów strat w zasobach złóż kopaliny
- poz. 8 — nr 12 z dnia 14 maja 1977 r. w sprawie stosowania urządzeń gaśniczych i samoczynnych urządzeń sygnalizacji alarmowo-pożarowej

Komunikat

5.

ZARZĄDZENIE Nr 7

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH

z dnia 23 kwietnia 1977 r.

w sprawie zasad ustalania i trybu zatwierdzania zasobów przemysłowych złóż kopaliny stałych

(znak: MB-5/JK/77)

Na podstawie § 11 ust. 3 uchwały nr 66 Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1975 r. w sprawie określenia obowiązków inwestorów w zakresie ustalania zasobów złóż kopaliny przed podjęciem działalności inwestycyjnej związanej z eksploatacją złóż kopaliny lub jej przeróbką (Monitor Polski Nr 12, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie obowiązuje w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

§ 2.1. Wprowadza się „Zasady ustalania i tryb zatwierdzania zasobów przemysłowych złóż kopaliny stałych”, określone w załączniku nr 1 do zarządzenia

2. Zasady, o których mowa w ust. 1, stosuje się przy ustalaniu zasobów przemysłowych dla złóż eksploatowanych i przewidzianych do eksploatacji.

§ 3. Przy ustalaniu zasobów przemysłowych należy stosować podstawowe pojęcia określone w załączniku nr 2 do zarządzenia.

§ 4. Naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń nadzorujących zakłady eksploatujące złoża kopaliny wydadzą, stosownie do potrzeb, szczegółowe przepisy uzupełniające zasady, o których mowa w § 2, uwzględniając specyfikę geologiczno-górnictwa warunków eksploatacji i technologii przeróbki surowców.

§ 5. Traci moc zarządzenie nr 14 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 6 marca 1971 r. w sprawie zasad ustalania przemysłowych zasobów złóż kopaliny w przemyśle materiałów budowlanych (Dz. Urz. MB i PMB Nr 2, poz. 8).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w. z. Z. Grela

Załączniki do zarządzenia Nr 7 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 kwietnia 1977 r.

Załącznik nr 1

ZASADY USTALANIA I TRYB ZATWIERDZANIA ZASOBÓW PRZEMYSŁOWYCH ZŁÓŻ KOPALINY STAŁYCH

1. Kopalinami w resorcie budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych są wszystkie surowce skalne wydobywane w kopalniach odkrywkowych i podziemnych.

2. Ustalania zasobów przemysłowych dla projektowanych zakładów eksploatujących złoża kopaliny dokonuje jednostka sporządzająca założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji, a dla zakładów istniejących — przedsiębiorstwo eksploatujące złoża kopaliny.

3. Podstawę do ustalania zasobów przemysłowych stanowi projekt zagospodarowania złoża.

4. Dla zakładów nowo projektowanych, w ramach założeń techniczno-ekonomicznych inwestycji oprócz projektu zagospodarowania złoża należy wykonać analizę techniczno-ekonomiczną eksploatacji złoża i wzbogacania kopaliny.

Analiza techniczno-ekonomiczna powinna uwzględniać wszystkie elementy mające wpływ na gospodarkę zasobami, a w szczególności:

- 1) wybór sposobu udostępnienia i systemu eksploatacji złoża,
- 2) ustalenie strat w zasobach przemysłowych i nieprzemysłowych,
- 3) ustalenie podstawowych parametrów górniczo-geologicznych określających kryteria kwalifikowania kopaliny do zasobów przemysłowych,
- 4) określenie kompleksowych kosztów eksploatacji i ewentualnego wzbogacenia surowców występujących w złożu, przy czym projektowany koszt własny wydobycia surowca z określonej partii lub całego złoża nie powinien przekraczać kosztu jednostkowego ustalonego dla danego surowca czy złoża; ewentualne odstępstwa powinny być uzasadnione rachunkiem ekonomicznym,
- 5) określenie wskaźników ekonomicznych decydujących o efektywności eksploatacji złoża lub jego części,
- 6) warunki hydrogeologiczne, geologiczno-inżynierskie, tektonikę (glacitektonikę) złoża oraz zmienność jakości i przydatności kopaliny a także inne czynniki mające wpływ na wielkość strat eksploatacyjnych,

7) sposób prowadzenia eksploatacji złoża nie zagrażający bezpieczeństwu życia ludzkiego.

Na podstawie analizy techniczno-ekonomicznej należy określić optymalny wariant sposobu wykorzystania zasobów.

5. Zasoby przemysłowe ustala się w kategorii A, B i C₁, a w wypadkach uzasadnionych analizą techniczno-ekonomiczną w kategorii C₂, jako uzupełnienie zasobów udokumentowanych w kategorii A, B i C₁.

6. W celu ustalenia zasobów przemysłowych należy określić:

- 1) granice zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych,
- 2) straty w zasobach złoża kopaliny,
- 3) ilość zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych.

7. Ustalanie granic zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych

7. 1. Granice zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych określa się w płaszczyznach poziomych i pionowych w obrębie geologicznych zasobów bilansowych, ustalonych przy uwzględnieniu aktualnych kryteriów bilansowości, zgodnie z projektem zagospodarowania złoża.

7. 2. Przy ustalaniu spągowej płaszczyzny eksploatacji należy przewidzieć maksymalne wykorzystanie udokumentowanej kopaliny użytecznej przy zastosowaniu najnowszych osiągnięć postępu techniki wydobycia.

7. 3. Zaliczenie części zasobów wykazanych w dokumentacji geologicznej jako bilansowe do zasobów nieprzemysłowych powinno być odpowiednio uzasadnione.

8. Ustalanie strat w zasobach złoża kopaliny

Zasady ustalania strat w zasobach złóż kopaliny oraz normatywy tych strat regulują odrębne przepisy.

9. Ustalanie ilości zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych

9. 1. Obliczenia ilości zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych należy dokonywać metodą przyjętą za podstawową w dokumentacji geologicznej, oddzielnie dla każdej kategorii poznania złoża.

9. 2. Zasoby przemysłowe zestawia się w nawiązaniu do zatwierdzonych zasobów geologicznych bilansowych, według aktualnego stanu, w poszczególnych kategoriach, podając w liczniku zasoby przemysłowe a w mianowniku zasoby geologiczne.

9.3. Dokumentacja ustalająca zasoby przemysłowe złoża kopaliny stałej powinna zawierać opracowanie tekstowe, tabelaryczne i graficzne

9. 3. 1. Opracowanie tekstowe w zwężłej formie powinno zawierać:

- 1) określenie lokalizacji złoża, zamierzenia inwestycyjne i produkcyjne oraz zapotrzebowanie na surowce,
- 2) uzasadnienie wyznaczenia granic zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych,
- 3) uzasadnienie przyjętego systemu eksploatacji,
- 4) uzasadnienie przyjętych strat.

9. 3. 2. Opracowanie tabelaryczne powinno zawierać obliczenie zasobów przemysłowych, nieprzemysłowych i strat w tych zasobach.

9. 3. 3. Opracowanie graficzne powinno zawierać:

- 1) aktualną mapę złoża w skali przyjętej z dokumentacji geologicznej z zaznaczeniem granic zasobów w geologicznych oraz przyjętych granic zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych,
- 2) charakterystyczne przekroje złoża z zaznaczeniem granic zasobów bilansowych, przemysłowych i nieprzemysłowych.

9. 4. Do zatwierdzenia przedstawia się ustalone zasoby przemysłowe i nieprzemysłowe dla poszczególnych kategorii poznania złoża.

9. 5. W celu określenia projektowanej wielkości produkcji zakładu eksploatującego złoża kopaliny i oceny okresu jego

żywności należy ustalić operatywne zasoby przemysłowe, przez które rozumie się zasoby przemysłowe pomniejszone o przewidywane straty powstające przy określonym systemie wydobycia kopaliny stałej.

10. Tryb zatwierdzania dokumentacji ustalającej zasoby przemysłowe

10. 1. Zasoby przemysłowe złóż kopaliny, których wydobycie nie podlega prawu górnictwu a wielkość nie przekracza rocznie 500 tys. ton, zatwierdza naczelny dyrektor zjednoczenia nadzorującego zakład eksploatujący złoża kopaliny po uzgodnieniu z właściwymi terenowymi organami administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

10. 2. Zasoby przemysłowe złóż kopaliny, których wydobycie podlega prawu górnictwu oraz złóż kopaliny, których wydobycie nie podlega prawu górnictwu, a wielkość przekracza rocznie 500 tys. ton, zatwierdza Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

10. 3. Dokumentację, o której mowa w pkt. 9. 3. sporządza się w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz zatwierdzonej dokumentacji otrzymuje zakład eksploatujący złoża kopaliny a drugi zjednoczenie.

10. 4. Odpis decyzji zatwierdzającej dokumentację ustalającą zasoby przemysłowe jednostka zatwierdzająca przesyła w terminie jednego miesiąca od daty zatwierdzenia do Centralnego Urzędu Geologii.

Jeśli decyzja zatwierdzająca dokumentację została wydana przez naczelnego dyrektora zjednoczenia — odpis decyzji należy również przesyłać do Departamentu Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Załącznik nr 2

WYKAZ PODSTAWOWYCH POJĘĆ DOTYCZĄCYCH ZASOBÓW ZŁÓŻ KOPALIN

1. Przez geologiczne zasoby złóż kopaliny rozumie się całkowitą ilość kopaliny w złożu.

2. Geologiczne zasoby złóż kopaliny dzielą się na:

- 1) bilansowe, do których należy zaliczać zasoby spełniające warunki określone w kryteriach bilansowości zasobów,
- 2) pozabilansowe, do których należy zaliczać zasoby, które nie odpowiadają kryteriom bilansowości, lecz mogą być ewentualnie wykorzystane w przyszłości przy uwzględnieniu postępu technicznego, zmiany warunków ekonomicznych lub potrzeb gospodarki narodowej.

3. Z geologicznych zasobów bilansowych wydziela się:

- 1) zasoby przemysłowe, przez które rozumie się część geologicznych zasobów bilansowych, przewidywaną do eksploatacji i określoną w oparciu o technicznie i ekonomicznie optymalną koncepcję wykorzystania złoża,
- 2) zasoby nieprzemysłowe, przez które rozumie się nie zaliczoną do zasobów przemysłowych część geologicznych zasobów bilansowych złoża, które mimo spełniania geologiczno-górnictwowych i jakościowych parametrów kryteriów bilansowości nie są aktualnie przewidywane do wykorzystania ze względów technicznych i ekonomicznych, ale mogą nadawać się do eksploatacji w przyszłości.

4. Przez kryteria bilansowości zasobów geologicznych rozumie się zespół wskaźników przyrodniczych, technicznych i ekonomicznych ogólnie charakteryzujących warunki, jakie powinny spełniać zasoby, aby nadawały się do wykorzystania.

Kryteria te powinny określać podział zasobów na bilansowe i pozabilansowe.

5. Przez ogólne straty w zasobach złóż kopaliny rozumie się różnicę między zatwierdzonymi geologicznymi zasobami bilansowymi, a zasobami wydobytymi ze złoża lub jego części.

Ogólne straty dzielą się na:

- 1) straty w zasobach przemysłowych, przez które rozumie się różnicę między zatwierdzonymi zasobami przemysłowymi a zasobami wydobytymi ze złoża lub jego części; na straty te składają się zarówno straty powstające w wyniku zastosowania określonego systemu eksploatacji zasobów przemysłowych jak i inne straty w tych zasobach powstałe z tytułu innych okoliczności w czasie eksploatacji złoża,
- 2) straty w zasobach nieprzemysłowych, przez które rozumie się straty powstałe na skutek zniszczenia tych zasobów lub uniemożliwienia ich późniejszego wydobycia w wyniku eksploatacji zasobów przemysłowych.

6.

ZARZĄDZENIE Nr 10

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 3 maja 1977 r.

w sprawie metod normowania zużycia materiałów i ustalania normatywów ich zużycia w budownictwie

(znak: EF-5/K-82/77)

Na podstawie § 2 ust. 2 zarządzenia nr 104 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie normowania zużycia materiałów i opracowywania normatywów zużycia materiałów zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania w budownictwie „Ramowe wytyczne dotyczące metod normowania zużycia materiałów i ustalania normatywów ich zużycia w budownictwie”, stanowiące załącznik *) do zarządzenia.

§ 2. Właściwi ministrowie mogą dostosować ramowe wytyczne, o których mowa w § 1 do potrzeb branżowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
A. Glazur

7.

ZARZĄDZENIE Nr 11

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 14 maja 1977 r.

w sprawie zasad ustalania i normatywów strat w zasobach złóż kopalin

znak: MB5/JK/3301/77

Na podstawie § 10 ust. 2 uchwały nr 66 Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1975 r. w sprawie określenia obowiązków inwestorów w zakresie ustalania zasobów złóż kopalin przed podjęciem działalności inwestycyjnej związanej z eksploatacją złoża kopaliny lub jej przeróbką (Monitor Polski Nr 12, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się w zakładach eksploatujących złoża kopalin, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:

*) Załącznik stanowi odrębne wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i jest do nabycia w Instytucie Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego - Dział Wydawniczy, ul. Racjonalizacji 6/8, 02-673 Warszawa, tel. 43-34-41.

- 1) „Zasady ustalania i normatywy strat w zasobach złóż kopalin”, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) wzory:
 - a) książki ewidencji strat, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia,
 - b) książki kontroli gospodarki złożem, stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w z. Z. Grela

Załączniki do zarządzenia nr 11 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 maja 1977 r.

Załącznik nr 1

ZASADY USTALANIA I NORMATYWY STRAT W ZASOBACH ZŁOŻ KOPALIN

1. Postanowienia ogólne

1. 1. Przez złoża kopalin stałych, przy których wydobywaniu stosuje się niniejsze „Zasady”, należy rozumieć złoża surowców skalnych i mineralnych wydobywanych metodą odkrywkową i podziemną, obejmujące:

- 1) skały zwięzłe pochodzenia magmowego, metamorficznego, hydrotermalno-metasomatycznego i osadowego, stanowiące surowce dla przemysłu cementowego, wapienniczego, gipsowego, szklarskiego, ceramicznego i hutniczego, kamienia budowlanego, budowlanych kruszyw łamanych oraz stanowiących komponenty dla innych gałęzi gospodarki narodowej,
- 2) skały okruchowe przeznaczone do produkcji kruszyw naturalnych i piasków budowlanych, kwarcowych piasków do betonów komórkowych, cegieł sylikatowych, piasków technicznych i żwirków filtracyjnych oraz stanowiące surowce dla przemysłu szklarskiego i odlewniczego.
- 3) skały ilaste stanowiące surowce dla przemysłu ceramiki budowlanej i szlachetnej, surowce korygujące dla przemysłu cementowego oraz do produkcji ceramicznych kruszyw lekkich.

1. 2. Przez zasoby przemysłowe należy rozumieć część geologicznych zasobów bilansowych, przewidywaną do eksploatacji określoną w oparciu o technicznie i ekonomicznie optymalną koncepcję wykorzystania złoża, zgodnie z zasadami ustalania i trybem zatwierdzania zasobów przemysłowych złóż kopalin stałych w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.

1. 3. Przez zasoby nieprzemysłowe należy rozumieć nie zaliczoną do zasobów przemysłowych część geologicznych zasobów bilansowych złoża, które mimo spełnienia geologiczno-górnicznych i jakościowych parametrów kryteriów bilansowości nie są aktualnie przewidywane do wykorzystania ze względów technicznych i ekonomicznych, ale mogą nadawać się do eksploatacji w przyszłości.

2. Zasady klasyfikowania strat w zasobach złóż kopalin stałych

2. 1. Ogólne straty w zasobach złóż kopalin dzielą się na:

- 1) straty w zasobach przemysłowych:
 - a) eksploatacyjne,
 - b) pozaeksploatacyjne,
- 2) straty w zasobach nieprzemysłowych.

2. 2. Przez ogólne straty w zasobach złóż kopalin należy rozumieć różnicę między zatwierdzonymi geologicznymi zasobami bilansowymi, a zasobami wydobytymi ze złoża lub jego części.

Ogólne straty są równe sumie strat w zasobach przemysłowych i nieprzemysłowych.

2. 3. Przez straty w zasobach przemysłowych należy rozumieć różnicę między zatwierdzonymi zasobami przemysłowymi a zasobami wydobytymi ze złoża lub jego części.

Na straty te składają się zarówno straty powstające w wyniku zastosowania określonego systemu eksploatacji zasobów przemysłowych, jak i inne straty w tych zasobach powstałe z tytułu innych okoliczności w czasie eksploatacji złoża.

2. 3. 1. Przez straty eksploatacyjne należy rozumieć straty w zasobach przemysłowych powstałe podczas procesów eksploatacji na skutek zastosowania określonego systemu eksploatacji w partiach złoża lub jego części, objętych eksploatacją górnictwem.

2. 3. 2. Przez straty pozaeksploatacyjne należy rozumieć niewybrane fragmenty złoża lub pokładu planowo pozostawione na skutek przyjęcia określonej technologii eksploatacji i istniejących niekorzystnych warunków geologiczno-górnictwowych.

2. 4. Przez straty w zasobach nieprzemysłowych należy rozumieć straty powstałe na skutek zniszczenia tych zasobów lub uniemożliwienia ich późniejszego wydobycia w wyniku eksploatacji zasobów przemysłowych.

2. 5. Ustala się następujący podział strat na 4 grupy, w zależności od przyczyny ich powstania:

1) grupę I — straty eksploatacyjne, powstałe w wyniku:

- naturalnych zanieczyszczeń złoża (tzw. odpady w wyrobisku),
- ukazania się żył i przerostów skały płonnej, łupków, zgorzeli, brekcji, zwietrzliny, spękań dyskwalifikujących surowiec pod względem jakości itp., nie przewidzianych w dokumentacji geologicznej a zaliczonych do zasobów złoża,
- niecelowości wybrania zagłębień spągowych złoża, pozostawienia w spągu części złoża nie dającego się oddzielić od skał płonnych, małej miąższości złoża, konieczności stosowania nieopłacalnych ekonomicznie przybierek skały płonnej,
- zniszczenia surowca pod względem jakości z uwagi na wymagania technologiczne, przyjęty system eksploatacji, sposób urabiania skały, roboty strzałowe itp. (głównie w kamieniołomach wydobywających bloki),

2) grupę II — straty pozaeksploatacyjne, powstałe w wyniku planowo pozostawionych fragmentów złoża wskutek przyjęcia określonej technologii eksploatacji i istniejących niekorzystnych warunków geologiczno-górnictwowych jak np:

- pozostawienia w wyrobisku górniczym poziomów transportowych i zabezpieczających, obiektów górniczych, dróg dojazdowych, upadowych, pochylni itp.,
- wytworzenia się warunków niebezpiecznych dla załogi kopalni lub sprzecznych z wymaganiami dotyczącymi ochrony środowiska,

3) grupę III — straty przerobcze, powstałe w wyniku procesu technologicznego przeróbki i obróbki kopaliny, obejmujące:

- odpady przed wstępnym kruszeniem,
- odpady po wstępnym kruszeniu,
- odpady po wtórnym kruszeniu,
- odpady powstałe przy sortowaniu i uszlachetnianiu,
- odpady powstałe w czasie obróbki surowca skalnego na elementy budowlane i dekoracyjne,

4) grupę IV — straty losowe, powstałe wskutek nieprzewidzianych zdarzeń w wyniku których dalsza eksploatacja części złoża objętego katastrofą jest niecelowa, z uwagi na bezpieczeństwo pracy lub możliwości techniczno-ekonomiczne kopalni.

3. Zasady obliczania strat w zasobach przemysłowych

3. 1. Ogólne straty w zasobach złoża kopaliny oblicza się w tonach lub m³ i procentach w ujęciu rocznym oraz narastająco wg wzorów:

$$S_z = Q_b - Q_w \text{ (tony, m}^3\text{)}$$

gdzie:

S_z — ogólne straty w zasobach złoża kopaliny

Q_b — geologiczne zasoby bilansowe

Q_w — zasoby wydobyte

$$S_z = \frac{Q_b - Q_w}{Q_b} \times 100\%$$

3. 2. Straty w zasobach przemysłowych, stanowiące sumę strat eksploatacyjnych i pozaeksploatacyjnych, oblicza się w tonach, (m³) i procentach wg wzorów:

$$S_p = Q_p - Q_w \text{ (tony, m}^3\text{)}$$

$$S_p = \frac{Q_p - Q_w}{Q_p} \times 100\%$$

przy czym:

$$Q_p = Q_e + Q_n$$

$$S_p = S_e + S_n$$

gdzie:

S_p — straty w zasobach przemysłowych

S_e — straty eksploatacyjne

S_n — straty pozaeksploatacyjne

Q_p — całkowite zasoby przemysłowe w rozpatrywanej partii złoża

Q_e — zasoby przemysłowe w rozpatrywanej partii objęte bezpośrednio eksploatacją górnictwem

Q_n — zasoby przemysłowe w rozpatrywanej partii złoża nie objęte eksploatacją górnictwem (zasoby stracone w związku z tą eksploatacją),

3. 3. Straty eksploatacyjne oblicza się w tonach (m³) i procentach w stosunku do zasobów eksploatowanych wg wzorów:

$$S_e = Q_e - Q_w \text{ (ton, m}^3\text{)}$$

$$S_e = \frac{Q_e - Q_w}{Q_e} \times 100\%$$

3. 4. Straty pozaeksploatacyjne oblicza się w tonach (m³) i procentach w stosunku do całkowitych zasobów przemysłowych w rozpatrywanej partii złoża wg wzorów:

$S_n = Q_n \text{ (ton, m}^3\text{)}$ — określa się na podstawie map lub bezpośrednich dowodów mierniczych

$$S_n = \frac{Q_n}{Q_p} \times 100\%$$

gdzie:

S_n — straty pozaeksploatacyjne

3. 5. Straty przerobcze oblicza się w tonach (m³) i procentach w stosunku do zasobów wydobytych wg wzorów:

$$S_r = Q_w - Q_k \text{ (ton, m}^3\text{)}$$

$$S_r = \frac{Q_w - Q_k}{Q_w} \times 100\%$$

gdzie:

Q_k — wielkość produkcji zakładu przerobczego lub obróbczego

S_r — straty przerobcze (obróbcze)

3.6. Straty w zasobach nieprzemysłowych (S_{np}) określa się w tonach (m^3) na podstawie map lub bezpośrednich pomiarów oraz w procentach w stosunku do zasobów nieprzemysłowych (Q_{np}) wg wzoru:

$$S_{np} = \frac{S_{np} \text{ (ton, } m^3\text{)}}{Q_{np} \text{ (ton, } m^3\text{)}} \times 100\%$$

3.7. Wskaźnik wykorzystania złoża kopaliny oblicza się jako liczbę niemianowaną określającą stosunek zasobów wydobytych do sumy zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych wg wzoru:

$$W_z = \frac{Q_w}{Q_p + Q_s}$$

gdzie:

W_z — wskaźnik wykorzystania zasobów złoża kopaliny

Q_s (ton) — zasoby nieprzemysłowe.

4. Normatywy dopuszczalnych strat

4.1. Normatyw strat pozaeksploatacyjnych w zasobach przemysłowych złóż eksploatowanych metodą odkrywkową ustala się w zależności od grupy złóż kopaliny stałych określonej w pkt. 4.3. i zestawienia skał podanego w pkt. 4.4.

4.2. Ustala się maksymalny dopuszczalny normatyw strat pozaeksploatacyjnych w zasobach przemysłowych:

Grupa złoża	Zestawienie skał	Dopuszczalne straty (S_u) w %
I	1	10
	2	15
	3	15
II	1	15
	2	20
	3	25
III	1	25
	2	30
	3	35

W przypadku powstania strat ponadnormatywnych, ich wykaz wraz z uzasadnieniem powinien być zgłoszony za pośrednictwem jednostki nadrzędnej nad zakładem eksploatującym złoża kopaliny do właściwego terenowo okręgowego urzędu górniczego.

4.3. Złoża kopaliny stałych, w zależności od ich budowy, dzieli się na trzy grupy:

1) grupę I — do której zalicza się złoża lub ich części o prostej budowie geologicznej i miąższości kopaliny w znacz-

nym stopniu przekraczającym przyjęte granice bilansowości oraz o nieznacznej zmienności jakości kopaliny w złożu,

2) grupę II — do której zalicza się złoża lub ich części o zróżnicowanej budowie geologicznej, zmiennej miąższości kopaliny oraz znacznej zmienności zawartości głównych składników w złożu,

3) grupę III — do której zalicza się złoża lub ich części o bardzo zróżnicowanej i skomplikowanej budowie geologicznej i bardzo dużej zmienności miąższości i jakości kopaliny.

Zaliczenie złoża do odpowiedniej grupy następuje zgodnie z dokumentacją geologiczną.

4.4. W zależności od zróżnicowania petrograficznego skał wprowadza się następujące zestawienie skał:

1) skały lite, bardzo zwięzłe: magmowe, metamorficzne i niektóre osadowe skały zwięzłe niespękane i mało spękane, andezyty, bazalty, diabazy, gabra, gnejsy, granity, kwarcy, kwarcyty, melafiry, porfiry, piaskowce o lepiszczu krzemionkowym, łupki z przerostem piaskowca, serpentynity, sjenity, wapienie dolomityczne itp. (zestawienie 1),

2) skały lite, średnio i mało zwięzłe: spękane i mocno spękane i skrasowane skały magmowe, metamorficzne i osadowe nie zaliczone do zestawienia 1 oraz pozostałe skały osadowe, jak piaskowce o lepiszczu ilastym, piaskowce z przerostami łupków, ily i gliny, szarogłazy, zlepieńce, brekcje itp. (zestawienie 2),

3) skały luźne: rumowiska i zwietrzliny skalne, żwir, piaski, zwały kamienne, pospółki, głązy narzutowe itp. (zestawienie 3).

Zaliczenie skał do odpowiedniego zestawienia dokonuje się na podstawie ich charakterystyki określonej w dokumentacji geologicznej.

4.5. Dla kopaliny eksploatowanych metodą podziemną, ustala się dopuszczalny normatyw strat pozaeksploatacyjnych w zasobach przemysłowych:

- alabastru — 40%
- magnezytu — 30%
- glin — 40%

4.6. Wielkość strat eksploatacyjnych określa się w projekcie zagospodarowania złoża na podstawie dokumentacji geologicznej oraz systemu i technologii eksploatacji wybranych w wyniku przeprowadzonej analizy techniczno-ekonomicznej.

4.7. Zakład eksploatujący złoża kopaliny powinien ustalić dla rozpatrywanego złoża normatywy strat pozaeksploatacyjnych oraz normatywy strat przerobczych.

Normatywy określone na podstawie dowodów obliczeniowych zatwierdza dyrektor jednostki nadrzędnej na wniosek zakładu eksploatującego złoża kopaliny.

Normatywy należy aktualizować w przypadku zmiany warunków geologiczno-górniczych lub procesu technologicznego przeróbki.

4.8. Dla zakładów nowo budowanych normatywy strat przerobczych ustala się na podstawie projektów technicznych, obejmujących technologię przeróbki mechanicznej lub obróbki kamienia, a normatywy strat pozaeksploatacyjnych na podstawie projektów zagospodarowania złoża.

5. Częstotliwość ustalania strat

5.1. W zakładach eksploatujących złoża kopaliny, których wydobywanie podlega prawu górniczemu, wielkość strat

eksploatacyjnych, pozaeksploatacyjnych i przerobczych oblicza się w okresach półrocznych, a ogólnych strat w zasobach złoża oraz w zasobach przemysłowych i nieprzemysłowych — w okresach rocznych.

5.2. W zakładach eksploatujących złoża kopalni, których wydobywanie nie podlega prawu górnictwu, wielkość strat eksploatacyjnych, pozaeksploatacyjnych, przerobczych, ogólnych strat w zasobach złoża oraz w zasobach przemysłowych i nieprzemysłowych oblicza się w okresach rocznych, z tym że w zakładach przemysłu ceramiki budowlanej o rocznym wydobyciu nie przekraczającym 35 000 m³, wielkość tych strat oblicza się w okresach pięcioletnich.

5.3. W przypadkach uzasadnionych specyfiką geologiczno-górnictwiczną lub technologiczną, można zaniechać odrębnego obliczania strat eksploatacyjnych i pozaeksploatacyjnych.

5.4. Wskaźnik wykorzystania złoża obliczany jest w stosunku do zasobów bilansowych w okresach rocznych oraz narastająco.

6. Zasady dokumentowania i ewidencjonowania strat

6.1. Dokumentami stanowiącymi podstawę do ustalania strat i ich normatywów są:

- zatwierdzona dokumentacja geologiczna lub karta rejestracyjna złoża,
- mapy górnicze złoża, wyrobiska górniczego i mapy strat,
- zatwierdzony plan ruchu lub plan racjonalnej gospodarki złożem,
- meldunki i raporty wydobycia, przeróbki i obróbki kopaliny oraz zwałowania odpadów,
- w miarę potrzeby — kontrolne pomiary miernicze stanu wyrobiska, granic zasobów, wydobytych zasobów, stropu i spągu złoża, zasobów straconych, filarów itp.

6.2. Dokumentacja strat obejmuje:

- mapy strat złoża,
- książkę ewidencji strat,
- książkę kontroli gospodarki złożem.

6.3. Dokumentowanie strat należy prowadzić na mapie (mapach) strat złoża oraz na przekrojach.

Przez mapę strat należy rozumieć mapę wykonaną na podkładzie mapy wyrobiska górniczego (w skali 1:500, 1:1000, 1:2000, 1:5000) uzupełnioną treścią dotyczącą gospodarki złożem w okresach ustalonych w pkt. 5.

6.4. Zaleca się stosowanie następujących oznaczeń:

- dla strat eksploatacyjnych — kolor żółty,
- dla strat pozaeksploatacyjnych — kolor fioletowy,
- dla strat w zasobach nieprzemysłowych — kolor zielony,
- dla zasobów przemysłowych pozostawionych za zgodą okręgowego urzędu górniczego — kolor brązowy,

Okresy obliczeniowe oznacza się przez wpisanie lat na parcelach kolorem czerwonym.

6.5. Mapy strat powinny być opracowane w sposób zabezpieczający ich używanie co najmniej przez okres pięciu lat, odpowiadający okresowi narodowego planu społeczno-gospodarczego.

6.6. Książkę ewidencji strat i mapy strat zabezpiecza się sztywnymi (trwałymi) okładkami i załącza się kartę tytułową według ogólnie obowiązujących wzorów.

6.7. Dokumentacja strat przechowywana jest u kierownika ruchu zakładu eksploatującego złoża kopalni.

Załącznik nr 2

KSIĄŻKA EWIDENCJI STRAT

(nazwa zakładu eksploatującego złoża kopaliny)

MBiPMB — 18—04.37

KARTA ZASOBÓW KOPALINY

(nazwa kopaliny)

Ilość zasobów w kategoriach		Stan zasobów w dniu założenia książki ewidencji	
geologiczne bilansowe zatwierdzone przez Prezesa C.U.G. decyzją z dn.	przemysłowe zatwierdzone przez Ministra Budownictwa i PMB decyzją z dn.	geologiczne	przemysłowe
znak: wg stanu na dzień	znak: wg stanu na dzień		
A			
B			
C ₁			
C ₂			

Kierownik ruchu zakładu eksploatującego złoża kopaliny

Dyrektor

(podpis)

(podpis)

KARTA EWIDENCJI STRAT

za rok.....

Straty eksploatacyjne

Wyszczególnienie	Jedn. miary	Symbol	Pierwsze półrocze	Drugie półrocze
1	2	3	4	5
Zasoby przemysłowe bezpośrednio objęte eksploatacją w danym okresie	tony, m ³	Q _e		
Straty eksploatacyjne	tony, m ³	S _e		
Wydobycie	tony, m ³	Q _w		
Procent strat w stosunku do zasobów objętych bezpośrednio eksploatacją	%	S _e		

Straty pozaeksploatacyjne

Wyszczególnienie	Jedn. miary	Symbol	Pierwsze półrocze	Drugie półrocze
1	2	3	4	5
Zasoby przemysłowe w rozpatrywanej partii złoża	tony, m ³	Q		
Wielkość strat pozaeksploatacyjnych	tony, m ³	S _n = Q _n		
	%	S _n		
Normatyw strat pozaeksploatacyjnych	%	S _n		

Straty przeróbce

Wyszczególnienie	Jedn. miary	Symbol	Pierwsze półrocze	Drugie półrocze
1	2	3	4	5
Wydobycie	tony, m ³	Q _w		
Uzyskano gotowej produkcji	tony, m ³	Q _k		
Straty przeróbce	tony, m ³	S _r		
	%	S _r		

Straty w zasobach przemysłowych i nieprzemysłowych

Wyszczególnienie	Jedn. miary	Symbol	W roku rozliczeniowym
1	2	3	4
Zasoby przemysłowe w rozpatrywanej części złoża	tony, m ³	Q _p	
Zasoby wydobyte	tony, m ³	Q _w	
Straty w zasobach przemysłowych	tony, m ³	S _p	
	%	S _p	
Straty w zasobach nieprzemysłowych	tony, m ³	S _{np}	
	%	S _{np}	

KARTA EWIDENCJI WYKORZYSTANIA ZŁOŻA

Wyszczególnienie	Jedn. miary	W roku rozliczeniowym	Narastająco
1	2	3	4
Zasoby przemysłowe Q _p	tony, m ³		
Zasoby nieprzemysłowe Q _{np}	tony, m ³		
Zasoby wydobyte Q _w	tony, m ³		
Wskaźnik wykorzystania złoża $W_z = \frac{Q_w}{Q_p + Q_{np}}$	%		

Uwagi i wyjaśnienia:

.....

Data sporządzenia kart

.....

Osoba odpowiedzialna za ewidencję strat

.....
 (podpis)

Kierownik ruchu zakładu eksploatującego złoża kopaliny

.....
 (podpis)

Niniejsza książka ewidencji strat zawiera stron.

U w a g i:

- zakłady rozliczające straty eksploatacyjne, pozaeksploatacyjne oraz przeróbce w okresie rocznym (pięcioletnim), w karcie ewidencji strat zamiast kolumny 4 i 5 wprowadzają jedną kolumnę dotyczącą odpowiedniego okresu.
- wielkość strat pozaeksploatacyjnych jest wyliczana na podstawie map (dowodów mierniczych).

Załącznik nr 3

3.

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Zjednoczenie

.....

KSIĄŻKA KONTROLI GOSPODARKI ZŁOŻEM

.....
(nazwa zakładu eksploatującego złoża kopalni)
.....

MBiPMB — 18.04.37

Lp.	Data	Wyrobisko nr	Opis stwierdzonych nieprawidłowości w wybieraniu złoża powodujących straty lub zubożenie kopaliny (podpis i stanowisko kontrolującego)	Polecenie kierownika ruchu zakładu odnośnie sposobu i terminu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości wraz ze wskazaniem osób odpowiedzialnych w tym zakresie	Potwierdzenie przyjęcia do wiadomości polecenia przez osoby do zoru ruchu zakładu (podpis, data, uwagi)
1	2	3	4	5	6

Niniejsza książka zawiera stron.

ZARZĄDZENIE Nr 12

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 14 maja 1977 r.

w sprawie stosowania urządzeń gaśniczych i samoczynnych urządzeń sygnalizacji alarmowo-pożarowej

(znak: MT-4/291/3/77)

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) oraz w związku z § 12 pkt 1 uchwały nr 15 Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1974 r. w sprawie rozwoju produkcji i usług w zakresie sprzętu, urządzeń pożarniczych oraz chemicznych środków gaśniczych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się „Wytyczne w sprawie stosowania urządzeń gaśniczych i samoczynnych urządzeń sygnalizacji alarmowo-pożarowej”, stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Wytyczne, o których mowa w ust. 1 stosuje się do obiektów budowlanych przekazywanych jednostkom organizacyjnym resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych do eksploatacji i do obiektów przez nie eksploatowanych.

§ 2. Przepisy zarządzenia obowiązują w stosunku do:

- 1) dokumentacji projektowej rozpoczynanej po dniu wejścia w życie zarządzenia,
- 2) obiektów remontowanych, modernizowanych i przebudowywanych, przy których roboty rozpoczynają się po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER
w z. Z. Grela

Załącznik do zarządzenia nr 12 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 maja 1977 r.

WYTYCZNE

w sprawie stosowania urządzeń gaśniczych i samoczynnych urządzeń sygnalizacji alarmowo-pożarowej

1. Budynki, pomieszczenia i strefy pożarowe powinny być wyposażone w stałe i przenośne urządzenia gaśnicze oraz w samoczynne urządzenia sygnalizacji alarmowo-pożarowej, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszych wytycznych.

2. Stałe urządzenia gaśnicze powinny być stosowane do zabezpieczenia:

- 1) magazynów wysokiego składowania, przeznaczonych do przechowywania materiałów palnych lub materiałów niepalnych w opakowaniach z materiałów palnych,
- 2) magazynów wyrobów gumowych i tworzyw sztucznych o powierzchni ponad 1000 m²,
- 3) magazynów o obciążeniu ogniowym wyższym niż 50 kg/m² o powierzchni ponad 200 m², zaliczonych do I i II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego oraz o powierzchni ponad 1000 m², zaliczonych do III kategorii niebezpieczeństwa pożarowego,

- 4) archiwów dokumentacji technicznej,
- 5) ośrodków elektronicznej techniki obliczeniowej,
- 6) kabin lakierniczych, w których stosuje się farby i lakiery zaliczone do I klasy niebezpieczeństwa pożarowego, usytuowanych w pomieszczeniach o innym przeznaczeniu niż lakiernie,
- 7) wolnostojących transformatorów olejowych z olejem palnym, o mocy powyżej 30 000 kVA,
- 8) transformatorów olejowych z olejem palnym, o mocy powyżej 1000 kVA, usytuowanych wewnątrz budynków, z wyjątkiem transformatorów, do których wejście umieszczono na zewnątrz budynku,
- 9) urządzeń suszarni tunelowych.

3. Agregaty z chemicznymi środkami gaśniczymi, będące przenośnymi urządzeniami gaśniczymi powinny być stosowane do zabezpieczenia budynków, pomieszczeń i stref pożarowych zgodnie z warunkami podanymi w poniższej tabeli:

Lp.	Budynek, pomieszczenie, strefa pożarowa	Pość i typy agregatów	Powierzchnia (jednostka) podlegająca zabezpieczeniu
1	2	3	4
1	Stacje transformatorowe	1 agregat AP-25 lub AH-25	na każdy obiekt
2	Malarnie i lakiernie, w których stosuje się wyroby lakiernicze zaliczone do I i II klasy niebezpieczeństwa pożarowego	1 agregat AP-25 lub AH-25	na każde 100 m ²
3	Acetylenownie i wodownik	1 agregat AP-25 lub AH-25	na każde 400 m ²
4	Magazyny gazów palnych	1 agregat AP-25 lub AH-25	na każde 400 m ²
5	Magazyny cieczy zaliczonych do I i II klasy niebezpieczeństwa pożarowego	1 agregat AP-25 lub AWP-50	na każde 300 m ²
6	Place postojowe, parkingi samochodowe, warsztaty przeglądów i remontów samochodów w bazach transportowych	1 agregat AP-25 lub AH-25 albo AS-30	na 1000 m ² lub 10 samochodów
7	Zajezdnie i ładownie wózków akumulatorowych	1 agregat AP-25	na każde 20 wózków akumulatorowych
8	Pomieszczenia agregatów prądotwórczych	1 agregat AH-25 lub AS-60	na każdy zespół prądotwórczy

1	2	3	4
9	Oddziały produkcyjne przerabiające lub wytwarzające materiały palne w warunkach powstawania dużych ilości pyłów	1 agregat AH-50	na każde 1000 m ²

Uwaga: Symbole zastosowane w kolumnie 3 oznaczają: AP — agregat proszkowy, AH — agregat halonowy, AS — agregat śniegowy, AWP — agregat wodno-pianowy.

4. Samoczynne urządzenia sygnalizacji alarmowo-pożarowej powinny być stosowane w:

- 1) budynkach instytutów i jednostek naukowo-badawczych z unikalną aparaturą, zaliczonych do I, II i III kategorii niebezpieczeństwa pożarowego,
- 2) ośrodkach elektronicznej techniki obliczeniowej,
- 3) hotelach,
- 4) magazynach o obciążeniu ogniowym wyższym niż 100 kg/m² i powierzchni od 200 m² do 1000 m², zaliczonych do III kategorii niebezpieczeństwa pożarowego,
- 5) archiwach i bibliotekach technicznych o powierzchni ponad 200 m².

5. W budynkach, pomieszczeniach i strefach pożarowych wyposażonych w stałe urządzenia gaśnicze nie należy stosować jednocześnie samoczynnych urządzeń sygnalizacji alarmowo-pożarowej.

6. W sprawie zastosowania odpowiedniego rodzaju stałych urządzeń gaśniczych i samoczynnych urządzeń sygnalizacji alarmowo-pożarowej należy zasięgnąć opinii branżowego biura projektów.

KOMUNIKAT

Zostały wydane, a nie są ogłoszone następujące akty normatywne

Zarządzenia Ministra:

1. Nr 1 z 14.II.1977 r. znak: NP-13/520/77 w sprawie doświadczalnego stosowania projektu Polskiej Normy PN/B-03405 „Ogrzewnictwo. Obliczanie ciepła pomieszczeń o kubaturze ponad 600 m³”.
2. Nr 6 z 15.IV.1977 r. znak: NP-14/HO/14/77 w sprawie projektowania i wykonywania schronów.
3. Nr 8 z 25.IV.1977 r. znak: PP3/77 w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w domach wczasów wypoczynkowych, profilaktycznych i sanatoriach prowadzonych przez zakłady pracy.
4. Nr 9 z 3.V.1977 r. znak: NP-11/77 w sprawie systemu informacji o pracach naukowo-badawczych i rozwojowych.

Protokoły dodatkowe

1. Nr 8 z 31.I.1977 r. do UZP dla Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego z dnia 30 grudnia 1974 r. w sprawie zmian

- niektórych warunków wynagradzania pracowników transportu samochodowego.
2. Nr 9 z 12.III.1977 r. do UZP dla Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie tworzenia funduszu nagród w niektórych przedsiębiorstwach (kombinatach) objętych Układem.
 3. Nr 10 z 12.III.1977 r. do UZP dla Budownictwa z dnia 23 grudnia 1974 r. w sprawie tworzenia funduszu nagród w niektórych przedsiębiorstwach (kombinatach) objętych Układem.
 4. Nr 9 z 26.III.1977 r. do UZP dla Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego z dnia 30.XII.1974 r. w sprawie zmiany warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w domachczasów wypoczynkowych, profilaktycznych i sanatoriach prowadzonych przez zakłady pracy.
- Pismo okólne**
1. Nr 1 z 31.I.1977 r. znak: PL-1/77 w sprawie zasad planowania, tworzenia i gospodarowania funduszem plac w niektórych pracowniach projektowych (zakładach, oddziałach) przedsiębiorstw resortu budownictwa i pmb nie będących biurami projektów.
- Zarządzenia (Or) Ministra**
1. Nr 1 z 21.I.1977 r. znak: GM6-0121/B-33 w sprawie przekazania Zakładu Betoniarzkiego w Ruskich Piaskach.
 2. Nr 2 z 22.I.1977 r. znak: GM6-0121/B-32 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Cementowo-Wapiennicze „Rudniki” w Rudnikach.
 3. Nr 3 z 22.I.1977 r. znak: GM6-0121/B-32 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Śląski Kombinat Cementowo-Wapienniczy.
 4. Nr 4 z 22.I.1977 r. znak: GM6-0121/B-32 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Krakowski Kombinat Cementowo-Wapienniczy w Krakowie.
 5. Nr 5 z 31.I.1977 r. znak: GM6-0121-4/77 w sprawie nadania statutu Zjednoczeniu Produkcji i Montażu Urządzeń Elektrycznych Budownictwa „Elektromontaż”.
 6. Nr 6 z 1.II.1977 r. znak: GM6-0121-6/77 w sprawie zmiany przedmiotu działania przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Gliwickie Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego.
 7. Nr 7 z 24.II.1977 r. znak: GM6-0121-13/77 w sprawie zmian w statucie Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Budownictwa Przemysłowego „Bistyp”.
 8. Nr 8 z 10.III.1977 r. znak: GM6-0121-9/77 w sprawie zmian w statucie Generalnej Dyrekcji Budownictwa Hydrotechnicznego i Rurociągów Energetycznych „Energopol” — przedsiębiorstwa prowadzącego.
 9. Nr 9 z 19.III.1977 r. znak: GM6-0121-24/77 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Koszalińskie Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej, Szczecińskie Przedsiębiorstwo Ceramiki Budowlanej.
 10. Nr 10 z 21.III.1977 r. znak: GM6-0121-2/77 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Sieradzki Kombinat Budowlany.
 11. Nr 11 z 26.III.1977 r. znak: GM6-0121-10/77 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Robót Izolacyjnych we Wrocławiu.
 12. Nr 12 z 28.III.1977 r. znak: GM6-0121-7/77 w sprawie przekazania — przejęcia Zakładu Ceramiki Budowlanej „Krzeszów” w Krzeszowie, woj. jeleniogórskie oraz Zakładu Ceramiki Budowlanej „Mieroszów” w mieście Mieroszowie, woj. wałbrzyskie.
 13. Nr 13 z 28.III.1977 r. znak: GM6-0121-28/77 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Wrocławski Kombinat Budowlany.
 14. Nr 14 z 1.IV.1977 r. znak: GM6-0121-18/77 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Przemysłowego w Lublinie.
 15. Nr 15 z 1.IV.1977 r. znak: GM6-0121-30/77 w sprawie przekazania Zakładu Produkcji Kruszyw Lekkich w Fabianowie.
 16. Nr 16 z 4.IV.1977 r. znak: GM6-0121-31/77 w sprawie przekazania Wytwórni Szkła Laboratoryjnego w Krakowie.
 17. Nr 17 z 16.IV.1977 r. znak: GM6-0121-17/77 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kombinat Budowlany w Katowicach.
 18. Nr 18 z 16.IV.1977 r. znak: GM6-0121-11/77 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Sosnowieckie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich.
 19. Nr 19 z 23.IV.1977 r. znak: GM6-0121-34/77 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Sochaczewskie Zakłady Ceramiki Budowlanej.
 20. Nr 20 z 23.IV.1977 r. znak: GM6-0121-25/77 w sprawie zmiany siedziby przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Kielecki Kombinat Cementowo-Wapienniczy.
 21. Nr 21 z 30.IV.1977 r. znak: GM6-0121-39/77 w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Fabryka Elementów Wyposażenia Budownictwa „Metalplast — Zamość”.
 22. Nr 22 z 30.IV.1977 r. znak: GM6-0121-29/77 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Cementownia „Małogoszcz” w Małogoszczu.

WARUNKI PRENUMERATY

Prenumeratę na kraj przyjmują oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” oraz urzędy pocztowe i doręczyciele

do 25 listopada na cały rok następny,

w każdym czasie w ciągu danego roku bieżącego z realizacją wstecz od numeru 1 wydanego za ten rok.

Cena prenumeraty rocznej zł 42,—

Jednostki gospodarki uspołecznionej, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych Oddziałach RSW „Prasa-Książka-Ruch”

Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa-Książka-Ruch”, Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa konto PKO nr 1531-71.

Sprzedaż odrębną poszczególnych numerów Dziennika prowadzi Centralny Ośrodek Informacji Budownictwa, Wydział Zbytu, ul. Instalatorów 7c, 02-237 Warszawa.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Gabinet Ministra
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05, w. 585
Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy
Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 150
INDEKS 35574